

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж2 2096/15
Дана 16.11.2015. године
Б Е О Г Р А Д, ул. Немањина бр. 9

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Оливере Анђелковић, председника већа, Гордане Петковић и Славке Михајловић, чланова већа, са вишим судијским сарадником Снежаном Доганџић, записничарем, у поступку одузимања имовине власника – окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234 став 3 у вези става 1 Кривичног закона, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављеној против решења Вишег суда у Београду ПОИ.бр.5/15 Кв.бр.2499/15 од 08.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.11.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, изјављена против решења Вишег суда у Београду ПОИ.бр.5/15 Кв.бр.2499/15 од 08.09.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Пои.бр.5/15 Кв.бр.2499/15 од 08.09.2015. године, одбијен је приговор Вишег јавног тужилаштва у Београду ОИК.бр.7/11 од 02.07.2015. године, изјављен против решења Вишег суда у Београду ПОИ.бр.5/15 од 22.06.2015. године, као неоснован.

Против наведеног решења, жалбу је изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да другостепени суд донесе решење којим ће усвојити ову жалбу и у целини одредити привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела по захтеву за привремено одузимање имовине од 12.11.2011. године од АА или исто укинути и предмети

вратити на поновно одлучивање.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио спис заједно са побијаним решењем, па је након оцене жалбених навода и предлога, имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог тужилаштва у Београду, нашао:

-жалба је неоснована.

Неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца којима побија првостепено решење због битне повреде одредаба кривичног поступка и указује да су дати разлози првостепеног суда нејасни и противречни стању у списима. Ово због тога што побијано решење има разлоге о одлучним чињеницама које су од значаја за доношење правилне и законите одлуке у овој кривично-правној ствари, који су јасни, довољни и недвосмислени, а које је по налажењу овога суда првостепени суд потпуно и ваљано образложио.

Неосновано се жалбом јавног тужиоца побија првостепено решење због погршено утврђеног чињеничног стања и указује да је погрешан став првостепеног суда када оцену о доказаности околности из којих произилази основана сумња да имовина окривљеног потиче из кривичног дела исту везује за конкретно кривично дело. Првостепени суд није имао у виду да одредба члана 3 тачка 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела предвиђа да се имовином проистеклом из кривичног дела сматра имовина окривљеног која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима и да наведени члан не предвиђа обавезу тужилаштва да у поступку одузимања имовине проистекле из кривичног дела доказује да имовина чије се одузимање тражи проистиче из конкретног кривичног дела, односно у случају дела злоупотребе положаја одговорног лица из члана 224 КЗ, које се окривљеном ставља на терет. Суд очигледно приликом доношења овог решења није имао у виду чињеницу да се основним предметом окривљеном ставља на терет да је дана 17.11.2006. године извршио кривично дело, да се против њега пред Вишим судом у Београду води још један кривични поступак у предмету К.бр.693/11 за истоврсно кривично дело извршено у периоду од 03.10.2006. до 15.01.2008. године, да се окривљени налази у бекству и да се истом суди у одсуству, да је држављанин Руске Федерације, да је наведени стан чије се привремено одузимање тражи једина имовина коју поседује у Републици Србији, па постоји основана сумња да би до коначне одлуке суда исту могао отуђити и продати савесном купцу и тако отежати и онемогућити њено касније одузимање. Такође, у налазу и мишљењу вештака на страни 9 наводи се да је евидентно да је АА преко "Raifaisen bank" АД Београд примио од "Midland resource holding" уплату у периоду од 14.04.2005. до 13.02.2007. године у укупном износу од 342.864,56 евра без упуштања у основ стицања и уплатиоца прилива, а на рачуну у предмету који се води пред Вишим судом К.бр.3737/10 му се ставља на терет да је на штету предузећа "Midland resource holding" прибавио себи корист у износу од 104.640.319,48 динара, а у предмету К.бр.693/11 му се ставља на терет да је прибавио имовинску корист од 57.000.000,00 динара, да је личним уплатама

измиривао рате по кредиту број 265000000110601541 током 2005., 2006., 2007., 2008. и 2009. године, а привремено отплатио кредит 09.05.2011. године јер је очигледно када је сазнао да се против њега води неколико поступака у Републици Србији да је на тај начин хтео да брише хипотеку на стан аа, што је и учинио путем пуномоћника дана 21.09.2011. године, када је поднет захтев за брисање наведене хипотеке и преузео потврду о отплаћеном кредиту, девинкулацију, поништену меницу и брисовну дозволу.

По налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је потпуно и правилно утврдио чињенично стање и дао јасне и ваљане разлоге које у целости прихвата и овај суд. Наиме, имајући у виду да је власник - окривљени АА стан аа у Београду који је предмет привременог одузимања у овом поступку, стекао на основу уговора о купопродаји непокретности закљученог у Београду дана 18.07.2005. године од продавца ДД, за купопродајну цену од 206.000,00 евра, где је при том именовани према евиденцији Републичког фонда ПИО за период од 12 месеци и то за 10 месеци у 2005. години, 2 месеца у 2006. години, остварио укупну нето зараду од 943.632,00 динара, уз напомену вештака економско финансијске струке др ВВ да је на основу укупне нето зараде власника окривљеног АА нашао да му је просечна месечна нето зарада за 2005. годину износила 76.953,00 динара, а за 2006. годину 87.051,21 динар и да је ова месечна зарада значајно виша од просечне месечне нето зараде остварене у Републици Србији у 2005. години, која је износила 17.443,00 динара и у 2006. години 21.745,00 динара, као и да је наведеном зарадом АА могао да обезбеди егзистенцијалне потребе и да му месечно преостане и уштеди значајан део, док је од стране привредног друштва "Midland Resources Holding Limited" преко "Raiffaisen banke" АД Београд примио уплате у укупном износу од 342.864,56 евра (преко текућег рачуна број __, укупно 214.614,56 евра у периоду од 14.04.2005. године до 09.09.2005. године и 128.250,00 евра према последњој потврди банке у периоду од 01.11.2006. године до 13.02.2007. године), које уплате је суд правилно третирао као законите приходе, из разлога што је пуномоћник власника - окривљеног АА, адвокат АБ суду доставио доказе да су наведене уплате стварно извршене, при чему тужилаштво није доставило ни један доказ који би указивао да су наведена новчана средства стечена на незаконит начин, као и чињеницу да није испуњен један од четири кумулативно постављена услова одредбом члана 25 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, правилно је првостепени суд закључио да су законити приходи власника - окривљеног АА значајно већи од вредности имовине која је предмет привременог одузимања, те да самим тим не постоји основана сумња да је наведена имовина стечена кривичним делом. Стога је жалба јавног тужиоца, одбијена као неоснована.

Са изнетих разлога, Апелациони суд у Београду је, на основу одредаба члана 467 став 1, 2, и 4 ЗКП, члана 3 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и члана 33 став 3 истог закона, одлучио као у изреци решења.

Записничар

Председник већа-судија

Снежана Доганџић с.р.

Оливера Анђелковић с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**